

det, at der ved dette Forslag i Forbindelse med § 2 i Regeringens Forslag kun lovgives paa saadanne Omraader, hvor en Lovgivning paa Grund af Moratorielovgivning i Udlandet er os direkte paa-tvunget.

Jeg vender mig nu til det af Rege- ringen foreslaaede indenlandske Morato- rium. Mindretallet har her — som helt igennem ved denne Sags Behandling — bestræbt sig for at trænge til Bunds i Forholdene paa den naturlige Maade, at vi har søgt at afveje de Fordele, der lig- ger i den ene Haand, med de Mangler, der ligger i den anden, og vi er kommet til det Resultat, at der i den Haand, hvor Fordelene skal ligge, kun ligger den ene, at vi, hvis Lovforslaget vedtages, tager gyrderne, Generne, hvis De vil, ved de overordentlige Forhold, hvorunder vi lever, fra en dansk Statsborger og lægger dem over paa en anden. Efter vor Mening kunde dette ganske vist være en ret for- tjenstfuld Handling, hvis vi havde Vished eller blot Sandsynlighed for, at vi derved vilde tage Byrderne fra de svagere og lægge dem over paa de stærkere Skuldre, men Mindretallet er under sine Over- vejelser kommet til det Resultat, at lige det stik modsatte sandsynligvis vil blive Tilfældet. Vi tror, at de, der vil lukrere ved de Foranstaltninger, Ministeriet her har foreslaaet, hovedsagelig vil være dem, som jeg med et populært Udtryk maaske kan kalde de letbenede og de robuste baade med Hensyn til Samvittighed og økonomisk Underbygning, og at de, der vil lide Skade ved det, vil være de naive, godtroende og svage. Af denne Grund forekommer det os, at Fordelene i den ene Haand alle- rede er opvejede ved de Mangler, der følger allerede paa dette Omraade. Men dertil kommer saa endnu en hel Række Mangler, som efter vor Mening hæfter ved Lovforslaget. For det første tror vi, at den menneskelige Natur er af den Art, at det, da Lovforslagets Betingelser for at faa Udsættelse er ganske overordentlig vidt- gaaende, idet § 1 i Lovforslaget kun siger: „at han er kommet i Betalingsvanskelighed paa Grund af de foreliggende overordent- lige Forhold“, i Løbet af meget kort Tid vil blive almindeligt at søge Fordringer her i Landet henført under denne Betingelse. Naar en Skyldner med største Lethed kan faa Udsættelse med Betalingen af sin Gæld, ligger det nær for ham at være tilbøjelig til at bruge sine Penge og, som man siger, lade Fiolen sørge for den Dag i Morgen; og vi tror, at det er noget overordentlig

lidet heldigt at komme ind paa, at Lov- givningen skal beskytte Forsømmelse af Betaling af Gæld. Endvidere tror vi, at man ved det foreliggende Lovforslag vil bringe Folk til let at løbe til Domstolene. Jeg hørte med Interesse Flertallets Ord- fører gentage, hvad vi har hørt før af den højtærede Handelsminister, at begge føler sig forvisset om, at der ligger en Begrænsning af dette Moratorium i Sam- menligning med et saakaldt almindeligt indenlandsk Moratorium deri, at Udsæt- telse af Betalingspligten kun kan opnaas ved at gaa til Domstolene. Mindretallet tror noget helt andet. Vi tror, at naar Folk ser, at Domstolene ikke alene bruges til at gøre deres Forpligtelse til at betale en Gæld effektiv, men at de ogsaa, og i Overensstemmelse med Lovgivningens Hen- sigt, kan bruges til netop at fritage dem for en Tid for at betale deres Gæld, vil de komme til at se paa en Stævning og paa en Domstol med helt andre Øjne, end de hidtil har gjort. Domstolene vil da blive en speciel Ven ikke blot for dem, der ikke kan betale, men ogsaa for dem, hvem det i Øjeblikket ikke behager at betale.

Medens jeg er ved Domstolene, maa jeg sige, at der efter vor Mening ogsaa paa dette Omraade findes en stor Skavank ved Lovforslaget. Det høje Ting har set, hvorledes Huslejen allerede er kommet med ind i Lovforslaget som en af de Gældsposter, der ikke vil kunne være Gen- stand for Moratorium. Hvorfor er det kommet ind? Det er kommet ind, blandt andet fordi man fra visse Sider har hæv- det, ikke blot at det burde med, men at Lovforslagets Udtryk: en Gæld, der er stiftet før den 1ste August dette Aar, er saa vagt, at der i Alvor kan tvistes om, hvorvidt Husleje er en Gæld, der er „stif- tet“ allerede ved Lejekontraktens Under- skrift, eller om det alene er Forfaldstiden, der tages Sigte paa ved det nævnte Ud- tryk. Hvad der her allerede er paavist med Hensyn til Husleje, vil kunne anvendes paa en hel lang Række Debetposter. Det vil kunne anvendes for Eksempel i Lejeforhold om Løsøre, Maskiner og Skibe, maaske endog paa Afdragshandel, paa Be- taling af Landgilde, paa en hel Række Tilfælde, hvor der altsaa af Domstolene skal skønnes over, hvorvidt de paagæl- dende Gældsposter falder ind under Mora- toriet eller ikke. Behag, høje Ting, at sammenholde dette med, at oftnævnte Paragraf i Lovforslaget bestemmer, at den Kendelse, der falder, er inappellabel, og overvej, hvad det vil sige, hvis en Ken-